

لبنان در دوراهی دولت ائتلافی و دولت اکثریت

بیروت - ایرنا - پس از اظهارات «میشل عون» رئیس جمهوری لبنان درباره احتمال تشکیل کابینه جدید بر اساس الگوی اکثریت در صورت به نتیجه نرسیدن گفت و گوها در خصوص دولت ائتلافی، بحث بر سر این موضوع بالا گرفته و این گزینه با مخالفت برخی گروه های سیاسی لبنانی روبرو شد.

به گزارش آران نیوز به نقل از ایرنا، عون جمعه پیش در مسیر بازگشت از نشست مجمع عمومی سازمان ملل در نیویورک به بیروت در گفت و گو با خبرنگاران در پاسخ به پرسشی درباره راه حل برون رفت از بحران تشکیل کابینه پس از گذشت بیش از 4 ماه از ماموریت «سعد الحریری» به عنوان نخست وزیر این احتمال را مطرح کرد.

وی گفت: ما می توانیم دو نوع دولت را در کشور تشکیل دهیم؛ یکی دولت وفاق ملی با ائتلاف همه نیروها و دیگری دولت اکثریت. اگر در تشکیل دولت ائتلافی و وفاق ملی موفق نشدیم، دولتی با مشارکت اکثریت و طبق قواعد معمول آن تشکیل می شود و هر کسی نمی خواهد، از کابینه کنار گذاشته خواهد شد. همین گفته باعث شد تا جریان سیاسی که پس از انتخابات پارلمانی اردیبهشت ماه در اقلیت قرار گرفتند، احساس خطر کنند و لب به گله بکشایند و نویسند و روزنامه های نزدیک به این جریان در رد چنین گزینه ای قلم فرسایی کنند.

«بلال عبدالله» عضو فراکسیون «گردهمایی دمکراتیک» به ریاست «تیمور جنبلاط» در اظهاراتی گفت که همه در لبنان منتظر تولد کابینه جدید هستند، اما برخی در آرزوی کنار گذاشتن گروه دیگر به سر می برند. وی با انتقاد از گزینه دولت اکثریت خاطر نشان کرد: آنهایی که می گویند مانند کشورهای دیگر مثل اروپایی ها پس از انتخابات پارلمانی دولت اکثریت تشکیل شود، این اکثریت مبارکشان باشد، اما ما اکثریت مان را از رای مردم می گیریم.

روزنامه منطقه ای «الحیات» نوشت که شاید یکی از برجسته ترین مخالفان این ایده را بتوان سعد الحریری دانست، چرا که چند تن از اعضای فراکسیون او در مجلس این گزینه را غیرقابل قبول دانستند و حتی در اینکه چنین کابینه ای بتواند رای اعتماد پارلمان را کسب کند، تشکیک کردند.

این روزنامه در ادامه به نقل از برخی منابع خود خبر داد: اکثریت مجلس، اصلا گزینه اکثریت را نمی پذیرند، چرا که «نبیه بری» رئیس پارلمان و فراکسیون 17 نفره اش، به علاوه فراکسیون 9 نفره جنبلاط، فراکسیون 20 نفره المستقبل و فراکسیون 15 نفره «نیروهای لبنانی» از تشکیل چنین دولتی خود را کنار خواهند کشید و البته در کنار آنها برخی فراکسیون های کوچک تر هم هستند.

«نایله تویینی» نویسنده روزنامه لبنانی «النهار» نیز در مقاله ای در این روزنامه، با طرح این ادعا که دولت اکثریت دولت مطلوب ایران است، افزود، بر اساس آنچه «قاسم سلیمانی» فرمانده سپاه قدس ایران اظهار کرده بود، حزب الله و متحدانش در انتخابات 74 کرسی را از آن خود کرده اند.

وی در ادامه گفت که بسیاری از جریان 8 مارس معتقدند برنده انتخابات جناح آنهاست و ممکن نیست که دولت جدید عقبه های ساعت را به عقب بازگرداند، بنابراین اینگونه دولت ائتلافی یا دولت وحدت ملی فقط یک حرف ظاهری بوده است.

**شوک دوباره

در این بین اما با وجود این که برخی پیش بینی کردند و نوشتند که حزب الله از موافقان دولت اکثریت است، این حزب هم مانند سعد الحریری هیچ موضع رسمی در رد یا تایید گزینه دولت اکثریت اتخاذ نکرد. البته نبیه بری و جنبش امل نیز چنین موضعی اتخاذ نکردند.

برخی روزنامه ها و شخصیت ها نیز، اظهارات میشل عون را اهرم فشار و شوکی به فرایند تشکیل دولت و نخست وزیر مامور به تشکیل کابینه دانستند.

چند نماینده پارلمان لبنان مانند «نعمه افرام» عضو فراکسیون «لبنان قدرتمند» نزدیک به رئیس جمهوری، سخن عون را برای تحریک و فشار بر الحریری ارزیابی کردند تا او یک ساختار جدید از دولت پیشنهادی اش ارائه کند. سعد الحریری، دوازدهم شهریور ماه پیش نویسی از ساختار جدید کابینه را به رئیس جمهوری تحویل داده بود که عون به دلیل عدم رعایت معیارهای اساسی و دستوراتش و به ویژه اختلاف بر سر سهم نیروهای لبنانی آن را نپذیرفت و خواستار تغییر در این ساختار شد. اما تاکنون خبری از این ساختار نشده است.

روزنامه لبنانی «الجمهوریه» نیز طرح عون را مربوط به زمانی دانست که کار تشکیل دولت وحدت ملی به بن بست برسد، حال آنکه مشاوره ها بین نیروهای سیاسی به ویژه مثلث عون، الحریری و بری همچنان ادامه دارد. شاید با توجه به مواضع گذشته هر کدام از وزنه های قدرت و شخص عون بتوان این نتیجه را گرفت که سخن

عون برای تحرک بخشی به فرایند تشکیل دولت بوده است. در همین حال مقام های حزب الله چون «سید حسن نصرالله» و «شیخ نعیم قاسم» دبیرکل و معاون او پیش از طرح این موضوعات در چندین سخنرانی با بیان اینکه نمی توان هیچ کدام از طرف ها را در روند سیاسی لبنان نادیده گرفت، بر ضرورت تشکیل دولت وفاق ملی تاکید داشتند.

بری و الحریری و عون نیز چنین موضعی داشتند.

برای مثال در مرداد ماه که بحث دولت اکثریت توسط «جبران باسیل» رئیس بزرگ ترین فراکسیون مجلس لبنان یعنی لبنان قدرتمند مطرح شد، این موضوع سر و صدای زیادی راه انداخت و به طور ضمنی بزرگان کشور مانند شخص عون با آن تلویحا مخالفت کردند.

خود باسیل هم در گفت و گو با روزنامه النهار گفته بود : ما باید همه لبنانی ها را گرد هم جمع کنیم و دولت وفاق ملی را تشکیل دهیم و دوباره به توهماتی مانند تقسیم کشور به 8 و 14 مارس باز نگردیم.

همان وقت هم ناظران سیاسی اعتقاد داشتند که باسیل این مساله را مطرح کرد تا شوکی به برخی سهم خواهان وارد کند که کار تشکیل دولت را با مشکل روبرو کرده اند، یعنی ما بدون شما هم می توانیم دولت تشکیل دهیم و حالا که شما را نادیده نمی انگاریم، باید کوتاه بیایید.

پس از آن بود که دیدارها و رایزنی ها برای تشکیل دولت قوت گرفت و افزایش یافت، اما به سرانجام نرسید. اکنون شمار زیادی اذعان می کنند، گره این کار در خارج از مرزهای لبنان است و شاید تا زمانی که برخی در خارج، از جمله آمریکا و عربستان چراغ سبزی به همپیمانانشان در داخل نشان ندهند، لبنان بدون دولت خواهد ماند.